

odst. 2 § 17 zák. čis. 108/1933, to je M. V. zpraviť o sprostujúcom rozsudku.

Čís. 5121.

Zpronevěry lze se dopustiti jen na věci cizí.

Vklad tichého společníka není věci cizí ve smyslu § 183 tr. zák. (čl. 252 obch. zák.).

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1934, Zm I 993/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 4. června 1934, jímž byl uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnosti nelze upříti oprávnění s hlediska hmotněprávního zmatku čis. 9 a) § 281 tr. ř., jež uplatňuje námitkou, že právní názor rozsudku, že vklad Josefa P-a byl obžalovanému po rozumu § 183 tr. zák. svěřen, je mylný.

Rozsudek zjišťuje v rozhodovacích důvodech, že P. vstoupil podle smlouvy ze dne 15. dubna 1931 »jako tichý společník« do obchodů obžalovaného s kapitálem 20.000 Kč. Šlo-li tu, jak stížnost dovozuje, o tichou společnost podle čl. 250 a násl. obch. zák., stal se obžalovaný podle čl. 252 obch. zák. vlastníkem vkladu a nemohl se v důsledku toho dopustiti zpronevěření vkladu nebo jeho části; neboť zpronevěry lze se dopustiti jen na věci cizí (arg. 2. odst. § 183 tr. zák., zrušený § 3 zák. o maření exekuce). Rozsudek obsahuje ovšem i skutková zjištění, z nichž by lze dovozovati, že tu vpravdě nešlo o tichou společnost ve smyslu čl. 250 a násl. obch. zák., nýbrž že tu šlo, ač P. je ve smlouvě označen jako tichý společník obžalovaného, o utvoření jiného právního poměru mezi obžalovaným a P-em, a to poměru, který by nasvědčoval tomu, že zmíněný vklad P-a nestal se vlastnictvím obžalovaného, nýbrž byl mu po rozumu § 183 tr. zák. jen svěřen. To platí zejména o skutkových zjištěních rozsudkových, že obžalovaný byl »zplnomocněným zástupcem P-a« a »že měl obchody prováděti jménem P-a«. Nalézací soud měl za daného stavu věci bedlivě zkoumati a v rozhodovacích důvodech rozsudku náležitě zjistiti, zda vůle stran uzavírajících onu smlouvu směřovala k utvoření tiché společnosti podle čl. 250 a násl. obch. zák. a zda byla touto smlouvou skutečně tichá společnost ve smyslu obch. zák. utvořena či zda měl býti onou smlouvou utvořen a byl jí utvořen jiný právní poměr mezi obžalovaným a P-em. Poněvadž rozsudek neobsahuje v tomto směru podle toho, co shora uvedeno, potřebných jasných skutkových zjištění, není právní názor rozsudku, že vklad, o nějž tu jde, byl P-em obžalovanému ve smyslu § 183 tr. zák.

svěřen, náležitě opodstatněn, tak že rozsudek trpí v tomto směru hmotně-právním zmatkem podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. mu stížností zřetelným poukazem vytýkaným. Vzhledem k uvedenému nedostatku potřebných skutkových zjištění nelze se obejít bez ustanovení nového hlavního líčení a nemůže být nejvyšším soudem jako soudem zrušovacím ve věci samé rozhodnuto.

Bylo proto zmateční stížnosti za předpokladu § 5 zákona čís. 3/1878 ř. zák. vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo, aniž bylo třeba zabývat se ostatními vývody stížnosti. Na soudu první stolice bude, by v případě, kdyby zjistil, že peníze obžalovanému byly Josefem P-em svěřeny po rozumu § 183 tr. zák., také zjistil a v důvodech rozsudkových vyslovil, zda obžalovaný si byl vědom toho, že peníze P-a jsou mu jen svěřeny a zda si byl vědom protiprávnosti svého jednání.

Čís. 5122.

Hranice medzi pokusom padelania peňazí a dokonaným trestným činom podľa § 1 zák. čís. 269/19 Sb. z. a n.

Príprava zločinu padelania peňazí podľa § 5 cit. zák.

(Rozh. zo dňa 10. novembra 1934, Zm IV 149/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti O. H. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania peňazí, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva takto sa usniesol: Najvyšší súd na základe 1. odst. § 35 por. nov. zrušuje napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a vec vracia tomuto súdu k novému prejednaniu a rozhodnutiu; zmätočnú sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva poukazuje na toto rozhodnutie.

D ô v o d y :

Proti rozsudku odvolacieho súdu podalo vrchné štátne zastupiteľstvo zmätočnú sťažnosť na základe § 385 č. 1 a) tr. p. Najvyšší súd nemohol o tejto zmätočnej sťažnosti rozhodnúť vo veci samej, lebo nebol zistené všetky skutočnosti podstatné pre právne posúdenie tohto trestného prípadu.

Podľa skutkových zistení odvolacieho súdu O. H. pracoval na padelaní 50 Kč štátoviek. Jeho brat, obžalovaný mlad. J. H., byvši do tohoto úmyslu páchatel'a zasvätený a vediač, že tento urobil si k tomu cieľu dve plotne, do ktorých vyryl text, doniesol páchatel'ovi k tomuto cieľu potrebný papier a barvy. Obžalovaný Š. D., ktorému O. H. sdelil svoj úmysel padelať štátovky, pomáhal páchatel'ovi ryť do olovenej dosičky a zhotovil jeden roh v rytine štátovky a okrem toho zhotovil aj válec na roztieranie bariev k tomu istému cieľu. Obžalovaný E. F., dozvedevši sa o tom, že O. H. pracuje na padelaní štátoviek, o čom sa